

Adam B. Bartoš: Koller ničitel

- CZ24 News | 7. září 2023

ČESKO: Po letních prázdninách, dovolených, okurkové sezóně a všeobecném umrtvení společenské scény během léta nastává nový školní rok, nové pracovní vzednutí, nové zasedání Sněmovny. I na vlastenecké scéně to ožívá. Vlastenci - poté, co se bratrsky sešli v Příčovech (kde mimochodem vytvořili pěknou a zdravou atmosféru) - se zase začínají hádat. Nové kolo hádek rozpoutal - jak jinak - pan Koller.

Některé pořady pana Kollera, pokud se tedy věnuje oboru, kterému rozumí - tedy bezpečnostním a vojenským analýzám - jsou trefné. Občas se mne na něj někdo zeptá, co mu jako říkám. Vždy odpovídám - jo, mluví dobře, ale já mu nemohu zapomenout, jak mne pomlouval, jak ze mne dělal agenta BIS, jak mi spílal do antisemitů a celou naši Národní demokracii častoval těmi nejodpornějšími výrazy. Proto jsem k němu obezřetný a rozlišuji, jak mluví navenek a jaké plody jeho práce nese. O to totiž jde - jak člověk působí a co říká, je jedna věc, ale jak se chová a co svým počínáním působí, je věc druhá.

Nemusel bych se k celé této věci vyjadřovat, ale protože je nejnovější bouře ve sklenici vody pro vlasteneckou scénu signifikantní, nemohu k tomu neučinit pár poznámek. Celé to začalo, když pan Koller v pořadu u pana Havla zaútočil na Petra Druláka (video pod článkem), učinil z něj nastrčeného agenta a celkově ho pošpinil a pomluvil, aniž by měl jakýkoli důkaz. Následovala reakce v podobě videa P. Bohuše, který se pozastavil nad mírou nenávisti a špinění ze strany M. Kollera a pak druhý pořad, kde si P. Bohuš P. Druláka pozval k rozhovoru a na inkriminovaná obvinění se ho přeptal. Následovala další replika M. Kollera a J. Havla, kde Koller opět útočil na Druláka s Bohušem. Protože všichni v určité chvíli se všemi mluvili či spolupracovali a znají se, je celá hádka o to pikantnější a vede k tomu, že se vlastenecký tábor štěpí na ty, kdo se zastávají spíše jednoho, nebo naopak druhého.

Na vlastenecké scéně to není žádná novinka, vždy to tak bylo. Je proto s podivem, že M. Koller, místo, aby pomáhal scénu sjednotit, ji štěpí. Například v Příčovech byli všichni - praví i leví, extrémističtí či umírnění - spolu, v pohodě, v klidu a míru, nikdo se s nikým nehádal. A tak by to mělo být. Panu Kollerovi ale možná někdo dal za úkol, aby zasíval nenávist a sváry. Evidentně se to povedlo, protože nastartovaná spirála obviňování, podezírání a vzájemného hašteření se bude kroutit ještě pěkně dlouho.

Jistě - jeden aspekt je pochopitelný, a to je obyčejná lidská zášť. Kolem Druláka se formuje zárodek nové levicové strany, ono vlastně obecně na levici je teď mnoho volného prostoru poté, co ANO zlikvidovalo ČSSD a posléze i komunisty. Mnoho levicových politiků i levicově orientovaných vlastenců nyní vidí, že je zde prostor pro obnovu stávajících nebo dokonce vznik nových levicových stran s vlasteneckým zaměřením (nebo alespoň zdáním vlasteneckého zaměření). V současné době jsou minimálně dvě či tři ohniska, kolem kterých probíhají snahy o vznik nové levice. Pan Koller je levičák a to, co předvádí, může být snahou vstoupit do tohoto kvašení a pořádně s tím zamíchat. Až potud by mne to nemuselo zajímat, protože si myslím, že vlastenecká levice obrodu potřebuje, je logické, že k pokusům o ni dochází a hádky, které pan Koller rozdmýchává, k tomu neodmyslitelně (bohužel) patří.

Druhý aspekt je skutečně historie pana Druláka, která není nezajímavá. Někdo, kdo jako mladý začínal v české pobočce (Rockefellerovy) Rady pro mezinárodní vztahy, se nyní stává veřejným kritikem transatlantické spolupráce. Uznávám, že to může vypadat podezřele, ale z vlastní zkušenosti také vím, že osobní prozření a vývoj je něco, co k životu patří. Pan Koller se „vývoji“ směje

a nám, kteří jsme prožili názorovou proměnu, posměšně říká „vývojáři“. Pan Koller se zřejmě nijak nevyvíjí, ale já Drulákovi rozumím. Nebo přesněji – umím si představit, že u něj ke změně skutečně došlo.

Třetí moje poznámka je ta, že i já si všímám určitého rozporu mezi slovy a činy Petra Druláka. Od počátku, co vystoupil se svojí iniciativou (Svatopluk, kniha Svrchovanost aj.), veřejně několikrát deklamoval, že by pravice a levice měla spolupracovat a že nás zve k dialogu. Protože naše strana bývá řazena k pravici, oslovili jsme pana Druláka, že nám jsou jeho slova blízká a rádi bychom přiložili ruku k dílu – z pravé strany, chcete-li to tak nazývat. Odpovědí bylo mlčení. Nevím, zda záměrné, nebo z nedopatření. Nijak se necítím uražen, že s námi Drulák nemluví, ale když už se někdo takto prezentuje (že chce scénu spojovat), měl by si alespoň najít čas na odpověď. Přesto si nemyslím, že by to bylo důkazem toho, že je Drulák nastrčeným agentem. Spíše to přičítám tomu, co jsem zmínil výše – Drulák se svým projektem někam míří, rád by z toho udělal stranu, má jasné politické ambice a všechny ty řeči o spojování pravice a levice jsou jen politickými tanečky, proklamacemi, které nejsou míněny vážně. Jsou jen na parádu. I tomu dokážu porozumět.

To, že se někteří vlastenci k sobě příliš nehrnou, že k sobě mlčí či že dělají, že se neznají, ještě dovedu pochopit. Někomu není příjemné být spojován s někým druhým. Co mi vadí je, když ale někdo začne druhého veřejně kádrovat, veřejně někoho propírat, veřejně pomlouvat. To už je jiná úroveň. Až pan Drulák veřejně řekne, že jsem arcilotr, definitivně u mne skončí. Do té doby ho respektuji. Respektuji toho, kdo je ochoten respektovat mne. Kdo mne nerespektuje, toho nerespektuji já.

A tady se dostáváme opět k panu Kollerovi. Třebaže jeho zášť byla namířena proti Drulákovi, ve svém nenávisném výpadu neopomněl – naprosto bezdůvodně – poplivat naši spřátelenou politickou stranu – Alianci národních sil, které se posmívá, že je početně malá, ale hlavně, že se prý dala do holportu s tím hrozným antisemitou Bartošem. Koller zřejmě neodpouští a jako Žid nemůže „antisemitu“ Bartoše vystát, i když sám poslední dobou začal používat výrazy jako „chazarská“ mafie. Já mezitím ukázal, že jsem ochoten a schopen spolupracovat i s lidmi židovského původu (ve skutečnosti tomu tak bylo vždy, že jsem vůči Židům neměl nic osobního). Pro Kollera ale zůstanu antisemitou, čímž ukazuje, že není schopen nějaké reflexe. Proto i recipročně Koller pro mne zůstává člověkem, kterého si nevážím. Kdyby byl ochoten uznat, že máme společné zájmy a kdyby byl ochoten odložit své kádrování, klidně bych s ním našel společnou řeč. Protože ale ukazuje, že nic nepochopil a ještě je v této své nevědomosti arogantní a vulgární a neomalený, bude pro mne vždy odstrašujícím případem člověka, který na vlastenecké scéně patří ke škůdcům. Ničitelům. Místo, aby hledal společné body a průniky, káduje, štěpí a ničí.

Naopak spojování a překonávání bariér a osobních animozit je tou správnou cestou. Proto jsme před časem s Aliancí národních sil, s Dělnickou stranou sociální spravedlnosti a se Sládkovci vytvořili Platformu vystupme z EU a z NATO. Naučili jsme se spolu mluvit, a to přesto, že například mezi námi a „dělníky“ zela (i mojí vinou) velká propast. Kdysi jsem pomluvil Tomáše Vandase a on na mne byl právem našťvaný. Když jsem před lety svůj omyl nahlédl, omluvil jsem se mu. Trvalo to dalších pár let, než jsme spolu zase začali mluvit. A tak to má být. Ti, kterým jde o stejnou věc, by měli spolupracovat, i když si třeba v minulosti udělali cokoli.

Myslím, že tohle (spolupráce) je lepší a vyšší cesta, než osočování, které předvádí Koller. Kollerovi rozumím – pomlouvá, protože tím chce něčeho dosáhnout. Intriky a pomluvy nelze od politiky oddělit. Já to tehdy také dělал – také jsem útočil na konkurenci ve snaze získat z toho politický profit. Místo profitu jsem ale vlasteneckou scénu poškodil. Poučil jsem se z toho. Nevyplatí se to, člověku se to vrátí jako bumerang. Proto jsem rád, že jsme s DSSS opět u jednoho stolu. A proto nemám rád nikoho, kdo veřejně pomlouvá a plive jed – jako pan Koller...

Kdo je kdo na vlastenecké scéně? Odhaluje Martin Koller v rozhovoru s Jiřím Havlem. Co ale odhalují ve skutečnosti? Jsou věci tak, jak jsou? Anebo je vše naopak?

[ZDROJ](#)